

Smagsprøve på havkajak

Tekst og foto af Siri Reiter

Den første maj var der sæsonstart i Orø Havkajakklub. De fremmødte var en blanding af erfarne og lidt øvede roere, og så mig, en landkrabbe på helt bar bund. Aftensolen over den blikstille fjord gjorde sit til at sætte stemningen i vejret.

Når man ror havkajak, bliver man våd! For det første skal kajakken ud i vandet, før man kan stige op i den, og når man ror, er det svært at undgå våde ærmer. Man øver sig bla i at vende båden rundt, komme ud af den og op i igen – i vandet. Klubben har vådragter i mange størrelser, man kan låne. Over dragten bæres en vindtæt jakke og svømmevest. Handsker er gode mod begyndervabler og kolde hænder. Dem skal man selv have med. Pagajen skal passe til roerens højde, og det viste sig at være svært at finde en, der passede til mig. Det gik alligevel, med en som i teorien var lidt for lang.

Der er brede kajaker, som ligger roligt på vandet, en fleksibel mellemstørrelse, og en smal og levende type for dem, som ikke er bange for en dukkert, eller bare synes det er en sjov del af legen at presse sig selv derud, hvor de kan risikere at kæntre.

Efter den grundlæggende instruktion vadede vi ud og kom i kajakkerne. Jeg følte mig fuldstændig tryk på det stille vand i min brede kajak. Det er det tætteste man kan komme over åbent vand uden at være i det, og hvor jeg nød det! Det var en ren hyggetur. Undervejs var der tid nok til at snakke, og tiden fløj afsted. Dem, der var parate til det, trænede til sidst selvredning. Det skal være helt på plads, før man må ro ud på egen hånd i klubbens kajaker. Jeg er spændt på om jeg når så langt i år. Tilbage på land skylles kajaker, udstyr og dragter og ryddes på plads igen, og alle hjælpes selvfølgelig ad. Det bliver en god sommer på fjorden!

Ud over træningen fra kl 18 om onsdagen, er der havkajaktræning for børn fra første juni, se

<http://www.oroehavkajakklub.dk/>

Fuld fart på Katrine

Tekst og foto af Siri Reiter

Jeg ankommer til landstedet fem minutter før vi har aftalt, og bliver mødt med høj musik ud af åbne vinduer og døre, og nogen indenfor synger med for fuld hals. Det viser sig at være Katrine, som skruer ned så snart hun får øje på mig. Hun byder mig smilende velkommen med te og hjemmebagt kage.

Katrine Dalsgård er et majbarn på 15 år og er datter af Birgitte Øyås og Sten Dalsgård, mellem sine søskende Emma (17) og Johan (10). Hun er

vokset op og har gået i skole på Orø og går nu i 8. klasse på Stenhus Skole i Holbæk.

Katrine skal være med til at synge ved det kongelige besøg den 3. juni. Det bliver 'Danmark, nu blunder den lyse nat' og en fransk sang, 'Belle qui tiens ma vie'. Hun har gået til sang på Isefjordsskolen i et år og øver meget. Nej, hun er ikke nervøs for at synge for et publikum, og at synge for dronningen får hende heller ikke til at ryste på stemmen. Hun står også på programmet med andre sange, når musikskolen holder afslutningskoncert på Isefjordsskolen den 7. juni.

Katrine er ikke den eneste i sin familie som dyrker sit musiske talent. Hendes bror og søster spiller henholdsvis klaver og guitar. Katrine har selv gået til klaverundervisning siden hun var lille, men spiller nu kun ind imellem på familiens klaver. "Det er ikke stemt, så når

min søster øver, er jeg som regel på mit værelse med høj musik," afslører hun med et grin.

Musikken er en interesse på linie med de andre ting, hun går op i, og er ikke en del af hendes drøm om en fremtidig levevej. Hun ønsker at studere til læge eller advokat, og forestiller sig ikke at hun vil komme til at vende tilbage for at bo på Orø, når hun engang er færdig med sin uddannelse.

Man kan roligt kalde Katrine en aktiv orøpige. Hun har fritidsjob i Dagli'Brugsen på øen, dyrker badminton, træner i hallens motionsscenter og ror også havkajak i sæsonen.

Jeg tager nogle billeder af hende i familiens store have, hvor foråret er på sit højeste, og så går dagen videre; der er lektier der venter. Sikkert med musik til!